

Sygn. akt VII U 1306/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Bańcerowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lipca 2019 r. w Warszawie

sprawy M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

o prawo do rekompensaty

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

z dnia 28 marca 2019 r. znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. M. prawo do rekompensaty na podstawie art. 21 ustawy z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych.

UZASADNIENIE

W dniu 25 kwietnia 2019r. M. M. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. z dnia 28 marca 2019r., znak: (...) odmawiającej prawa do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Zaskarżonej decyzji ubezpieczony zarzucił naruszenie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, poprzez bezpodstawną odmowę przyznania prawa do emerytury z rekompensatą, w sytuacji gdy w okresie wskazanym w decyzji, to jest od dnia 12 czerwca 1980r. do dnia 30 czerwca 1993r., wykonywał prace w warunkach szczególnych na stanowisku betoniarza w P.biorstwie Budownictwa (...). Ubezpieczony wskazał również na naruszenie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, które stanowią, że praca wykonywana przez betoniarza jest pracą w warunkach szczególnych, gdyż została wymieniona w Wykazie A stanowiącym załącznik do powołanego rozporządzenia Rady Ministrów, w Dziale V, punkt 4.

W uzasadnieniu odwołania M. M. wyjaśnił, że organ rentowy odmówił mu prawa do rekompensaty ze względu na nieudowodnienie 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, co wiązało się z nieuwzględnieniem okresu zatrudnienia od 12 czerwca 1980r. do 30 czerwca 1993r., za który ubezpieczony nie przedstawił świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. W ocenie ubezpieczonego argumentacja Zakładu jest niewłaściwa, gdyż złożył do ZUS dokumenty - świadectwo pracy - wydane przez P.biorstwo Budownictwa (...). Przedsiębiorstwo to nie istnieje od wielu lat i obecnie nie ma możliwości zmiany lub uzupełnienia wydanego mu przed laty dokumentu. Wynika z niego, że ubezpieczony pracował w P.biorstwie Budownictwa (...)

na stanowisku betoniarza przez 13 lat, a jak wskazują powołane przepisy prawa, prace wykonywane na takim stanowisku określone są jako prace w warunkach szczególnych. Ubezpieczony ponadto zaznaczył, że wykonywał prace polegające na: przygotowywaniu i wytwarzaniu masy betonowej (dowóz kruszywa i cementu, i ich mieszanie), produkcji masy tynkarskiej, a także produkcji płyt betonowych. Prace te były wykonywane w warunkach zapylenia i wibracji (odwołanie z dnia 25 kwietnia 2019r., k. 3 - 7 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 17 maja 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania M. M. na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy powołał się na art. 21 ust. 1 i art. 2 pkt 5 ustawy o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017r., poz. 664), a także wskazał, że rekompensata stanowi odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabędą prawa do emerytury pomostowej; rekompensata przysługuje ubezpieczonemu jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy emerytalnej w wymiarze co najmniej 15 lat. W ocenie organu rentowego M. M. nie spełnia wskazanych warunków, gdyż legitymuje się stażem pracy w szczególnych warunkach w wymiarze jedynie 14 lat i 23 dni z tytułu zatrudnienia w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w okresie od 6 października 1994r. do 31 grudnia 2008r. Organ rentowny nie uwzględnił do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) od dnia 12 czerwca 1980r. do dnia 30 czerwca 1993r., ponieważ ubezpieczony nie przedstawił świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, natomiast świadectwo pracy z dnia 30 czerwca 1993r. takiej informacji nie zawiera. Wobec tego odwołanie powinno podlegać oddaleniu (odpowiedź na odwołanie z dnia 17 maja 2019r., k. 8 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. M., urodzony (...), w okresie od 14 października 1970r. do 20 lutego 1971r. był zatrudniony w Fabryce (...) na stanowisku operatora, a w okresie od 27 marca 1971r. do 22 stycznia 1972r. pracował w (...) Fabryce (...) na stanowisku hydraulika. Ubezpieczony w okresie od 25 kwietnia 1972r. do 11 maja 1974r. odbył zasadniczą służbę wojskową. Następnie od 28 maja 1974r. do 31 października 1975r. pracował w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w P. jako kierowca, a w okresie od 24 lutego 1976r. do 10 maja 1976r. w (...) Drukarni (...) jako operator maszyn. M. M. był także zatrudniony u A. W. prowadzącej Przerób K. Budowlanego w okresie od 20 lipca 1976r. do 16 lipca 1977r. jako robotnik oraz jako ślusarz od dnia 15 sierpnia 1977r. do 29 lutego 1980r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Z. koło W. (świadectwo pracy z dnia 11 marca 1971r. - akta kapitałowe – k. 5, świadectwo pracy z dnia 2 lutego 1972r. - akta kapitałowe – k. 6, zaświadczenie z dnia 2 czerwca 2004r. - akta kapitałowe – nienumerowana karta, świadectwo pracy z dnia 3 listopada 1975r. - akta kapitałowe – k. 7, świadectwo pracy z dnia 11 czerwca 1976r. - akta kapitałowe – k. 8, świadectwo pracy z dnia 3 sierpnia 1977r. - akta kapitałowe – k. 9, świadectwo pracy z dnia 12 marca 1980r. - akta kapitałowe – k. 10).

Ubezpieczony w okresie od dnia 12 czerwca 1980r. do dnia 30 czerwca 1993r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku betoniarza w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...). Jako betoniarz w tzw. lastrykarni wykonywał między innymi takie czynności jak: przygotowywanie i wytwarzanie masy betonowej; produkcja masy tynkarskiej; produkcja parapetów, następnie, czy płyt betonowych. Wytwarzanie masy betonowej polegało na tym, że ubezpieczony i inni pracownicy taczkami dowozili piach, żwir, kruszywo, które trafiły do mieszalnika – betoniarki. Następnie dodawano dowieziony z magazynu cement i wodę i masa była mieszana. Po tym, kiedy była gotowa, łopatami przekładano ją do forem. Formy znajdowały się w komorach, gdzie było ich około 6. Były one wibrowane, a po zakończeniu tego procesu pozostawały w komorze na jedną dobę. Po wystygnięciu następowało wyjęcie masy betonowej. Układano ją na specjalnym blacie i szlifowano na stanowisku szlifierskim pod wodą. Produkowano również masę (...). Proces produkcji tej masy polegał na tym, że najpierw taczkami przywożono piach, do piachu dodawano mączkę mineralną lub wapno i inne komponenty oraz wodę, a następnie umieszano taką mieszaninę w betoniarence. Po wymieszaniu, masa z betoniarki trafiała do pojemników, a potem na budowę. Betoniarz dozował wodę do masy, którą produkował i był odpowiedzialny za to, aby nie dodać jej za dużo. Pracownicy byli wyposażeni w gumowce, fartuchy, narekawkę, a także koszule flanelowe (umowa o pracę z dnia 12 czerwca 1980r. - akta osobowe, świadectwo pracy z dnia 30 czerwca 1993r. - akta osobowe, zeznania świadka R. D. - protokół rozprawy z dnia 17 czerwca 2019r. – k. 21

verte a.s., zeznania świadka I. P. - protokół rozprawy z dnia 17 czerwca 2019r. – k. 22 a.s., zeznania ubezpieczonego M. M. - protokół rozprawy z dnia 25 lipca 2019r. – k. 26 a.s.).

Po zakończeniu pracy w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) M. M. był zarejestrowany jako bezrobotny w Powiatowym Urzędzie Pracy w L.. Miało to miejsce w okresie od 8 lipca 1993r. do 14 grudnia 1994r. (zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w L. z dnia 31 marca 2013r. - akta kapitałowe – k. 12).

Ubezpieczony w okresie od dnia 6 października 1994r. do dnia 27 października 2017r. pracował jako ładowacz nieczystości stałych w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. Pracodawca w dniu 15 stycznia 2019r. wystawił mu świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, w którym zaświadczył, że ubezpieczony od 6 października 1994r. do 31 grudnia 2008r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy wywozie nieczystości stałych i płynnych oraz prace na wysypiskach i wylewiskach nieczystości, a także prace przy przyrmach kompostowych z nieczystości miejskich, na stanowisku ładowacza nieczystości stałych i płynnych, wymienionym w wykazie A, dziale IX, poz. 3 pkt 2 załącznika nr 1 do zarządzenia Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1 lipca 1983r. (świadectwo pracy z dnia 27 października 2017r. - akta emerytalne; świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 15 stycznia 2019r. – akta kapitałowe – nienumerowana karta).

W dniu 6 września 2017r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę. Decyzją z dnia 3 października 2017r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do tego świadczenia od dnia 1 października 2017r. i zawiesił jego wypłatę z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia (wniosek o emeryturę z dnia 6 września 2017r. - akta emerytalne, decyzja ZUS z dnia 3 października 2017r. - akta emerytalne).

W dniu 30 października 2017r. M. M. złożył wniosek o wznowienie wypłaty świadczenia, do którego dołączył świadectwo pracy z 27 października 2017r. Z kolei w dniu 27 listopada 2017r. wnioskował o przeliczenie emerytury. Decyzją z dnia 15 listopada 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wznowił wypłatę świadczenia od 1 października 2017r., zaś w decyzji z dnia 5 grudnia 2017r. przeliczył wysokość świadczenia od dnia 1 listopada 2017r. (wniosek z dnia 27 listopada 2017r. - akta emerytalne, decyzja z dnia 5 grudnia 2017r. - akta emerytalne, wniosek z dnia 30 października 2017r. – akta emerytalne, decyzja z dnia 15 listopada 2017r. – akta emerytalne).

Następnie decyzją z dnia 28 marca 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., rozpatrując wniosek M. M. z dnia 28 lutego 2019r., odmówił prawa do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach, ponieważ M. M. na dzień 31 grudnia 2008r. nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy wskazał, że do stażu pracy w warunkach szczególnych zaliczył ubezpieczonemu okres pracy w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. od 6 października 1994r. do 31 grudnia 2008r., tj. 14 lat i 23 dni. Nie uwzględnił natomiast okresu pracy ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) od dnia 12 czerwca 1980r. do dnia 30 czerwca 1993r., ponieważ ubezpieczony nie przedstawił świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach (decyzja z dnia 28 marca 2019r. - akta emerytalne).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonych w toku postępowania dowodów obejmujących wymienione dokumenty oraz zeznania świadków i ubezpieczonego. Zeznaniom świadków: R. D. i I. P. Sąd w pełni dał wiarę, ponieważ świadkowie znają ubezpieczonego, z którym przez wiele lat pracowali w tym samym zakładzie pracy i na tych samych stanowiskach co on. Posiadali więc wiedzę odnośnie specyfiki pracy wykonywanej na stanowisku betoniarza i rodzaju czynności, jakie realizował ubezpieczony. Poza tym treść zeznań świadków była zbieżna ze sobą, a ich postawa w trakcie przesłuchania nie budziła wątpliwości Sądu. Z podobnych przyczyn Sąd dał wiarę również zeznaniom M. M. odnośnie przebiegu zatrudnienia w P.biorstwie Budownictwa (...) oraz rodzaju i charakteru wykonywanej przez niego pracy. Zeznania ubezpieczonego znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków oraz w dokumentacji znajdującej się w aktach emerytalnych oraz aktach osobowych dotyczących zatrudnienia w ww. zakładzie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

(...) Oddział w W. z dnia 28 marca 2019r., znak: (...) podlegało uwzględnieniu.

Regulacja dotycząca rekompensaty z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych, o którą ubiegał się M. M., została wprowadzona do ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (tekst jednolity Dz. U. z 2018r., poz. 1924). Art. 2 pkt 5 tej ustawy zawiera definicję rekompensaty rozumianej jako odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabyły prawa do emerytury pomostowej. Z kolei warunki jej przyznawania oraz sposób jej obliczenia określają art. 21 – 23 zamieszczone w Rozdziale III (...). Art. 23 stanowi, że ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę oraz, że przyznawana jest ona w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W art. 21 ust. 1 ustawy wskazano natomiast, że rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Z art. 21 ust. 2 ustawy wynika zaś, że rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Celem rekompensaty, o której mowa w cytowanych przepisach, podobnie jak i emerytury pomostowej, jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych przy pracach w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W przypadku rekompensaty realizacja tego celu polega jednak nie na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, lecz na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 marca 2016r., III AUa 1899/15).

Wskazywane art. 2 pkt 5 i art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych formułują dwie zasadnicze przesłanki nabycia prawa do rekompensaty: 1) nienabycie prawa do emerytury pomostowej oraz 2) osiągnięcie okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszącego co najmniej 15 lat. Z kolei w art. 21 ust. 2 tej ustawy została zawarta przesłanka negatywna, którą stanowi nabycie prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Może ona budzić wątpliwości, gdyż literalna wykładnia tego wyrwanego z kontekstu normatywnego przepisu może prowadzić do wniosku, że prawo do rekompensaty przysługuje wyłącznie tym osobom, które nie nabyły prawa do jakiegokolwiek emerytury z FUS. Do prawidłowej interpretacji tego przepisu konieczne jest jednak zastosowanie wykładni systemowej, która prowadzi do przepisu art. 23 ustawy o emeryturach pomostowych, zgodnie z którym rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego. Z kolei z art. 173 ust. 1 ustawy emerytalnej wynika, że kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, za których były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne przed dniem 1 stycznia 1999 roku. W tych okolicznościach warunek sformułowany w art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych należy rozumieć w taki sposób, że rekompensata jest adresowana wyłącznie do ubezpieczonych objętych systemem emerytalnym zdefiniowanej składki, którzy przed osiągnięciem podstawowego wieku emerytalnego nie nabyli prawa do emerytury z FUS w obniżonym wieku emerytalnym z uwagi na prace w warunkach szczególnych, obliczanej według formuły zdefiniowanego świadczenia. Nabycie prawa do takiego tylko świadczenia stanowi przesłankę negatywną przyznania prawa do rekompensaty. Natomiast nabycie prawa do emerytury na zasadach ogólnych nie wpływa w żaden sposób na uprawnienia do rekompensaty (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 5 maja 2017r., III AUa 2047/16, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14 grudnia 2015r., III AUa 1070/15, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 września 2017r., III AUa 529/16).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpatrywanej sprawy należy wskazać, że nie zachodzi negatywna przesłanka przyznania M. M. prawa do rekompensaty. Ubezpieczony nie miał przyznanego prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na prace w warunkach szczególnych. Decyzją z dnia 3 października 2017r. przyznano mu prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym.

Wobec powyższego, celem ustalenia, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do rekompensaty należało zbadać spełnienie przesłanek pozytywnych, o których była mowa. Analiza cytowanych przepisów ustawy o emeryturach pomostowych, prowadzi do wniosku, że prawo do rekompensaty mają osoby urodzone po 1948r., które przed 1 stycznia 2009r. wykonywały przez co najmniej 15 lat prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Podobnie jak przy ustalaniu tego okresu na potrzeby przyznania emerytury w niższym wieku emerytalnym, tak przy ustalaniu prawa do rekompensaty będą uwzględnione tylko okresy, w których praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zdaniem Sądu, M. M. spełnił przesłanki pozytywne konieczne do tego, by uzyskać prawo do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony nie nabył prawa do emerytury pomostowej i legitymuje się okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych, przypadającym przed 1 stycznia 2009r.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8, poz. 43) – zwane dalej rozporządzeniem w sprawie wieku emerytalnego, do którego należy się odwołać na podstawie art. 32 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wskazuje w § 2 ust. 1, że okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W przypadku ubezpieczonego, któremu ZUS uwzględnił do stażu pracy w warunkach szczególnych okres 14 lat i 23 dni, należało doliczyć również okres pracy od 12 czerwca 1980r. do 30 czerwca 1993r. Według organu rentowego okresu tego nie można było uwzględnić z uwagi na brak świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Odnosząc się jednak do wskazanej okoliczności braku świadectwa, na jaką powołał się Zakład, należy podnieść, że wykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze powinno być stwierdzone przez pracodawcę w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze lub w świadectwie pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 1997 roku, II UKN 417/97 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2001 roku, II UKN 598/00). Świadectwo pracy w warunkach szczególnych, jeśli zostało wystawione, jest jednak dokumentem prywatnym w rozumieniu art. 245 k.p.c. i nie stanowi dowodu tego co zostało w nim odnotowane. Taki walor mają wyłącznie dokumenty urzędowe, do których w myśl stosowanego a contrario art. 244 § 1 k.p.c. nie zalicza się świadectwa pracy, skoro nie zostało sporządzone przez organy władzy publicznej ani inne organy państwowe (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 17 grudnia 2013r., III AUa 783/13, Lex nr 1409118). To zatem oznacza, że nawet jeśli pracodawca ww. dokument pracownikowi wystawił, to i tak podlega on kontroli ZUS i Sądu i nie oznacza automatycznie, że praca w danym okresie była wykonywana w warunkach szczególnych. Z drugiej zaś strony, brak takiego dokumentu nie przesądza o tym, że praca nie była wykonywana w warunkach szczególnych. Kwestia ta, mimo braku wymienionego dokumentu, podlega badaniu i co ważne, w razie wszczęcia postępowania sądowego, toczącego się wskutek odwołania ubezpieczonego od odmownej decyzji organu rentowego w sprawie przyznania uprawnień do emerytury w wieku obniżonym (także w sprawie o rekompensatę), dopuszczalne jest przeprowadzanie wszelkich dowodów dla wykazania okoliczności, mających wpływ na prawo do świadczenia. Wynika to z tego, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udawdaniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, a nie tylko świadectwem pracy w warunkach szczególnych.

Z przeprowadzonych przez Sąd dowodów w przedmiotowej sprawie jednoznacznie wynika, że ubezpieczony w spornym okresie pracował jako betoniarz, a jego podstawowymi obowiązkami było przygotowywanie i wytwarzanie masy betonowej, produkcja masy tynkarskiej, a także produkcja parapetów, nastopnic, płyt betonowych. Przez cały okres zatrudnienia obowiązki swe wykonywał w warunkach zapylenia i wibracji. Przy tym praca ta była realizowana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy i może zostać zakwalifikowana jako wykonywana w warunkach szczególnych, zgodnie z pozycją 4, Działu V (w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych) Wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Wymieniona pozycja wskazuje na prace zbrojarskie i betoniarskie, a taki rodzaj prac ubezpieczony w spornym okresie zatrudnienia niewątpliwie wykonywał. Jak wskazano, charakter jego zatrudnienia i rodzaj wykonywanych czynności potwierdzili pracujący wraz

z nim świadkowie, sam ubezpieczony oraz dokumenty zachowane w aktach osobowych, z których wynika, że M. M. pracował jako betoniarz.

Z powyższych względów Sąd uwzględnił sporny okres zatrudnienia ubezpieczonego jako okres wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Zatrudnienie to trwało od dnia 12 czerwca 1980r. do dnia 30 czerwca 1993r., a zatem było na tyle długie, by wraz z okresem, który uwzględnił ZUS, dać łącznie co najmniej taki okres (15 – letni), jakiego wymaga art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych.

W konsekwencji powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając M. M. prawo do rekompensaty z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i aktami (...)